

VANHUS PORFYRIOKSEN HENGELLINEN TESTAMENTTI

Rakkaat hengelliset lapseni!

Nyt, kun aivoni vielä ovat kunnossa, haluan antaa teille muutamia neuvoja.

Pienestä pitäen olen elänyt kokonaan synneissä. Kun äitini lähetti minut kaitsemaan eläimiä vuorille, sillä isäni oli lähtenyt työnhakuun Amerikkaan köyhyytemme tähden, luin siellä painemessa ollessani tavaamalla pyhän Johannes Kojussa-asujan elämäkerran. Minussa syttyi suuri rakkaus pyhää Johannesta kohtaan ja, vaikka olin pieni – olinko kahdentoista tai viidentoista ikäinen, en muista tarkalleen – rukoilin paljon. Koska halusin seurata häntä, lähdin suurella sisäisellä tuskalla vanhempieni luota salaa ja tulin Pyhälle Vuorelle Kausokalyviaan, jossa asetuin kahden veljekseni, vanhusten Panteleimonin ja Joannikioksen, kuuliaisuusveljeksi. Minun onnekseni he olivat molemmat hyvin hurskaita ja hyveellisiä, ja rakastin heitä hyvin paljon, minkä vuoksi osoitin heille – heidän siunauksestaan – äärimmäistä kuuliaisuutta. Se auttoi minua hyvin paljon. Tunsin myös suurta rakkautta Jumalaa kohtaan, ja elämäni siellä sujui erittäin hyvin. Mutta Jumalan sallimuksesta sairastuin syntieni vuoksi vakavasti, minkä tähden vanhukseni käskivät minun mennä vanhempieni luo Evian saarelle, Pyhän Johannesen kylään.

Kuten pienestä pitäen olin tehnyt monia syntejä, samaa rataa jatkoin taas maailmaan palattua, niin että niiden määrä tähän päivään mennessä on kertynyt hyvin suureksi. Ihmiset kuitenkin luulivat minua hyväksi, ja kaikki huusivat, että olen pyhä. Minä kuitenkin tunnen, että olen syntisin ihminen maailmassa. Kaikki synnit, jotka muistan, olen tietysti tunnustanut papille ja tiedän, että Jumala on antanut ne minulle anteeksi. Silti minulla on nyt sellainen tunne, että hengelliset syntinikin ovat sängen monet, ja siksi pyydän kaikkia teitä, jotka olette tulleet tuntemaan minut, rukoilemaan puolestani, sillä minäkin olen koko elämäni ajan rukoillut hyvin nöyrästi teidän puolestanne. Mutta nyt, kun menen taivaaseen, minulla on sellainen tunne, että Jumala sanoo minulle: “Mitä sinä täältä tahdot?” Minulla ei ole Hänelle mitään muuta sanottavaa kuin tämä: “Herra, en ole arvollinen tulemaan tänne. Tee Sinä minulle kuitenkin niin kuin rakkautesi hyväksi näkee.” Mitä sitten tapahtuu, en tiedä. Toivon silti, että Jumalan rakkaus toimisi hyväkseni.

Rukoilen aina sitä, että hengelliset lapseni rakastaisivat Jumalaa, joka on kaikki, niin että Hän sallisi meidän astua ylimaalliseen luomattomaan Kirkkoonsa, sillä täältä tuon rakkauden täytyy alkaa.

Minä olen aina pyrkinyt elämässäni rukoilemaan ja lukemaan Kirkon hymnejä, Pyhää Raamattua ja pyhiemme elämäkertoja. Toivon hartaasti, että tekin tekisitte samoin.

Pyydän kaikkia teitä antamaan minulle anteeksi sen, missä olen murehduttanut teitä.

Pappismunkki Porfyrios

Kausokalyviassa, 4./17. kesäkuuta 1991

Vanhus Porfyrios Bairaktaroksen testamentti hengellisille lapsilleen, jonka hän saneli Pyhällä Vuorella muutamaa kuukautta ennen kuolemaansa; käännös Hannu Pöyhönen